

feiten en meningen uit de media- wereld

KRIS VANSTAPPEN
EN
WIM VAN DER BIESEN

In een ziekenhuis in Los Angeles is op vrijdag 28 december 1984 de Amerikaanse cineast SAM PECKINPAH overleden. Hij was 59 jaar oud.

Peckinpah, die ooit door een criticus omschreven werd als "the Picasso of violence", werd beschouwd als een uitstekend en intelligent actiefilmer.

Tussen 1961 en 1983 draaide Peckinpah 14 langspeelfilms, waaronder "Strawdogs", "Convoy", "Cross of Iron" en "The Osterman Weekend".

De cineast werd evenwel beroemd en berucht met zijn uiterst gewelddadige westerns: "Ride the High Country", "The Wild Bunch" en "Pat Garrett and Billy the Kid".

De strijd om de OSCARS werd dit jaar beheerst door "Amadeus", een film van Milos Forman, die niet minder dan acht onderscheidingen ontving: beste film, beste scenario (Peter Schaffer was de schrijver), beste regie (Milos Forman), beste mannelijke hoofdrol (Fahrid Murray Abraham als Salieri), beste klank, beste artistieke leiding, beste make-up en beste kostumering. Zoals ook in het verleden reeds meermaals het geval was, werd deze triomf niet weerspiegeld in de box office-resultaten van de film, die ver beneden deze van een "Beverly Hills Cop" of een "Indiana Jones and the Temple of Doom" bleven. Commercialiteit en kwaliteit zijn bij de toekenning van de Oscars duidelijk geen synoniemen. Traditioneel was er dit jaar ook een grote verliezer, "A Passage to India" van David Lean, die slechts twee onderscheidingen kreeg. James Stewart ontving een Oscar voor zijn volledige werk.

Vermeldenswaard is tenslotte dat het spektakel bekeken werd door zowat één miljard mensen uit 77 landen, waaronder de Volksrepubliek China en Polen.

Op 1 januari vierde het Londense dagblad THE TIMES zijn tweehonderdste verjaardag. Deze "eerbiedwaardige Britse instelling" werd, onder de titel "Daily Universal Register", opgericht op 1 januari 1785 door John Walter, die het drie jaar later herdoopte in "The Times". Deze gezaghebbende kwaliteitskrant had herhaaldelijk financiële en andere moeilijkheden. Tijdens de laatste tien jaar hing het voortbestaan dikwijls aan een zijden draadje; zo kon de krant op het einde van de jaren zeventig gedurende elf maanden niet verschijnen wegens een conflict met het drukkerssyndicaat over de invoering van nieuwe druktechnieken.

Sinds de Australische krantenmagnaat Rupert Murdoch het blad in handen nam (1980), en het ietwat populariseerde, is de oplage met ongeveer 50% gestegen en bedraagt nu 460.000 exemplaren. Voor het eerst sinds lang heeft men nu uitzichten op winst.

De feestelijkheden die een gans jaar zullen duren, werden ingezet met een facsimile van de nieuwjaarseditie van 1785 die bij het eerste nummer van de huidige jaargang werd ingesloten.

De unie van de Filmkritiek kende haar Prijs 1984 toe aan het Channel 4-product "THE DRAUGHTSMAN'S CONTRACT", van Peter Greenaway. Twee jaar geleden kreeg deze film reeds de grote prijs van het Internationaal Filmfestival van Antwerpen. "The draughtsman's contract" haalde het nipt op de Amerikaanse film "Rumble Fish", van Francis F. Coppola.

Nummer drie werd "The Right Stuff" (Philip Kaufman).

Terwijl de bekabeling in Groot-Brittannië voortdurend verder vertraging oploopt, lijkt de mediastructuur in de BONDSREPUBLIC DUITSLAND in een stroomversnelling geraakt te zijn.

Eén maand na het Duitstalige satellietprogramma SAT 3 - waar ZDF, de Oostenrijkse televisie ORF en de Zwitserse Duitstalige televisie aan meewerken - ging op 1 januari 1985 in de Bondsrepubliek een privé-satellietprogramma van start: SAT 1 (of APF: Aktuell-Presse-Fernsehen). Het gaat hier om een televisieprogramma van de Duitse uitgevers, waarbij in totaal 165 kranten en 150 uitgevers betrokken zijn. Zowat een half miljoen Duitsers kan het programma bekijken via het eigen lokaal kabelnet. Dagelijks wordt gedurende elf uur uitgezonden, waarbij het aangeboden pakket hoofdzakelijk uit amusementsprogramma's bestaat, onderbroken door twee gewone nieuwsprogramma's en één nieuwsshow van drie kwartier. Zowat 40% van het programma-aandeel wordt geleverd door de Programmgesellschaft für Kabel- und Satellitenrundfunk (PKS), 40% komt van grote uitgevers als Bauer, Burda, Springer en Holtzbrinck en de overige 20% wordt aangebracht door de krantenuitgevers. In deze 20% steken ook de informatieprogramma's, die aan Springer werden toevertrouwd. Een recent onderzoek wees uit dat

39,7% van de personen die SAT 1 kunnen ontvangen minstens één maal per dag ook daadwerkelijk afstemmen op SAT 1.

Uitgeversgigant Bertelsmann plant, samen met RTL-PLUS, een concurrerend kanaal. Dit station zou, eveneens via de satelliet, vanaf medio 1985 programma's beginnen te verzorgen.

Daarnaast bereiden Bertelsmann, Springer en de belangrijke filmverdelers Kirch het opstarten van een betaaltelevisie-firma voor, die aan haar abonnees, in samenwerkingsverband met een aantal Amerikaanse majors, uitsluitend films zou ter beschikking stellen.

Tenslotte onderhandelt de grootste regionale Duitse uitgever, de vanuit Essen opererende Westdeutsche Allgemeine Zeitung, en de WDR (Westdeutsche Rundfunk) reeds geruime tijd over een programma-akkoord voor satelliettelevisie met filmproducenten, boekuitgevers en theaterbedrijven.

Ondertussen mag men niet vergeten dat kabeltelevisie in de Bondsrepubliek zich voorlopig nog beperkt tot een aantal pilootprojecten, m.n. in München en Ludwigshafen. Het zal weinig verwondering wekken dat het Duitse Kartellamt, een anti-trust-commissie, zich sinds kort ernstig bezighoudt met de media-ordening in de Bondsrepubliek.

De 24ste BERT LEYSENPRIJS voor televisie werd toegekend aan de Vlaamse televisiefilm "Het Koperen Schip". De jury had "grote waardering voor het originele scenario van Libera Carlier, de vinnige functionele regie van Peter Simons en de suggestieve fotografie van Jos Van Schoor".

De PRIJS van de TV-KRITIEK 1984 ging naar BRT-journalist Paul Jambers voor zijn Panoramareportage "Dag Emir-dag", "voor de manier waarop de problematiek van de tweede generatie Turkse migranten in België en in het land van hun voorvaders, genuanceerd werd behandeld, waarbij ook bijzondere lof voor de sterke beeldjournalistiek".

De GOUDEN KLOKKE ROELAND voor de radio werd toegekend aan het BRT-programma "Zie ... zo ... zaterdag" voor de aangename manier waarop alerte sportjournalistiek omkaderd door uitstekende muziek prettig wordt gepresenteerd".

De TELEVISIE-OSCAR ging voor 1984 naar "Boeketje Vlaanderen", "een wekelijkse informatierubriek die op een verfrissende en speelse manier aandacht vraagt voor onderwerpen en manifestaties van eigen bodem en aldus al heel wat mensen nieuwe mooie plekje in het eigen land heeft laten ontdekken".

Het radioprogramma "Met de deur in huis" kreeg de RADIO-OSCAR omdat de Limburgse radio-uitzending er in slaagt zeer gevarieerde onderwerpen van algemeen belang interessant te maken voor een ruim publiek, begeleid door smaakvolle muziek".

De perikelen in LE MONDE namen voorlopig een einde door de verkiezing, op vrijdag 18 januari, van André Fontaine tot directeur. André Fontaine was tot dusver hoofdredacteur van het gelijknamige dagblad. De nieuwe directeur vatte zijn taak aan met een hoofdartikel, waarin hij aankondigde het blad "eenvoudiger, duidelijker en leesbaarder" te willen maken. Hij pleitte er ook voor dat "Le Monde" opnieuw zijn rol van onpartijdig informatie-orgaan zou opnemen. Zoals bekend werd een deel van de moeilijkheden van het "vlaggeschip van de Franse pers" toegeschreven aan de overdreven identificatie van het blad met de socialistische machthebbers op het Elysée. Tevens zag Fontaine, als oplossing voor de financiële crisis van de krant, de noodzaak van een loonsvermindering en het aantrekken van nieuwe aandeelhouders, die echter het overwicht van de redactie binnen de groep van eigenaars niet mogen aantasten.

De PERSSTEUN aan de NEDERLANDSTALIGE DAGBLADEN bedroeg in 1984 62,3 miljoen Bfr. De Morgen kreeg hier 17,9 miljoen Bfr. van, terwijl Het Belang van Limburg, Gazet van Antwerpen, Het Laatste Nieuws en Het Volk ieder 10,2 miljoen Bfr. ontvingen. De Financieel Economische Tijd kreeg de overige 3,7 miljoen Bfr. Zoals vooreen heeft de Krantengroep-De Standaard de toegekende steun (10,2 miljoen) niet opgevraagd.

De 14 FRANSTALIGE DAGBLADEN moesten samen 72.450.000 Bfr. verdelen. La Cité, La Wallonie en de groep Le Journal et Indépendance-Le Peuple kregen ieder 9.404.000 Bfr. De meerderheid moest het hier echter stellen met 2.405.529 Bfr.

In het begin van dit jaar kwam de VERGELIJKENDE RECLAME opnieuw in het nieuws. De Waalse warenhuisketen Cora vergeleek in een paginagrote advertentie de prijs van een aantal producten in haar huizen en bij enkele concurrenten, zoals Colruyt en GB.

Vergelijkende reclame wordt in België evenwel bij de wet verboden, zodat deze laatste ketens weinig moeite hadden hun zaak voor de rechtbank in kortgeding te winnen. Bovendien bleek Cora eerder selectief tewerk gegaan te zijn bij de keuze van de geadverteerde producten, zodat de titel van de opvolger-advertentie, "A quoi bon être moins cher toute l'année s'il est interdit de le prouver?", niet overal even ernstig werd genomen.

De UNIE van de KATHOLIEKE DAGBLADEN van België heeft voor de periode 1985-1987 Jean HEINEN, directeur-hoofdredacteur van La Cité, tot haar nieuwe voorzitter verkozen. In die functie volgt hij Jan Baert van Het Belang van Limburg op.

De moeilijkheden zijn lang nog niet van de baan voor het Franse betaaltelevisiestation CANAL PLUS. De discussies rond de vrije televisie in Frankrijk hadden als eerste gevolg dat heel wat mensen zich bedachten vooraleer een abonnement te nemen op het kanaal. De inschrijvingen vielen terug van 3.000 per dag tot 3.000 per week.

Zelfs een stabilisatie van deze toestand zou het gecumuleerd verlies voor 1985 op 200 miljoen FF brengen, méér dan twee maal zoveel als oorspronkelijk geraamd was. Dit verlies komt voornamelijk ten laste van de belangrijkste aandeelhouder, de krantengroep HAVAS. De wildste geruchten deden vervolgens de ronde: Canal Plus zou een normaal, 'open' televisiestation worden; Canal Plus zou overgenomen worden door Hersant; Canal Plus zou opgedoekt worden... André Rousselet, president-directeur-generaal van Canal Plus en Havas, wist de situatie evenwel te klaren. Hij vroeg een kapitaal-inbreng van de staat, minstens een eigenaardig fenomeen voor een kanaal dat oorspronkelijk een zuiver privé-initiatief was. Nieuwe onderhandelingen met de filmindustrie leidden tot afspraken, die Canal Plus toelieten meer en recentere films te verdelen. Tenslotte stond de Franse regering Canal Plus ook toe publiciteit uit te zenden.

Een en ander bevestigt het al vaak geuite vermoeden dat betaaltelevisie, in het van ongecodeerde kanalen overspoelde Europa, een zware financiële gok met zich meebrengt.

De tweejaarlijkse PRIJS Smith Kline-RIT VOOR MEDISCHE JOURNALISTIEK werd op woensdag 13 februari door staatssecretaris Firmin Aerts uitgereikt in het Internationaal Pers Centrum. Voor de Nederlandse taalgroep ging deze prijs naar een journalist van De Standaard, Philip Wouters. Voor de Franse taal werd Jacques Poncin bekroond, wetenschapsredacteur bij Le Soir.

Na de prijsuitreiking behandelde Prof. G. Fauconnier het thema: "De wetenschapsjournalist: koning éénoog in het land der blinden?", waarbij hij concludeerde dat de massamedia wel degelijk in gunstige zin bijdragen tot de evolutie, die inhoudt dat de "blinden" - zij die geen of onvoldoende wetenschappelijke basis hebben - niet langer blindelings steunen op "Koning Eénoog", de wetenschapsjournalist.

De wetenschap, de informatie en het recht op informatie zijn onafscheidelijk geworden, waarbij aan de wetenschapsjournalist een hoofdrol voorbehouden is als één van de belangrijkste schakels in het communicatieproces tussen wetenschap en maatschappij.

Begin januari behandelde de Raad van Beheer van de BRT het televisienieuws voor doven en slechthorenden. Dit afzonderlijke journaal diende wegens geldgebrek opgeschort te worden. Tegelijk besliste de Raad van Beheer "TELETEKST" zo adequaat mogelijk uit te bouwen, zodat ook het journaal van 19.45 u bij de rechtstreekse uitzending zou kunnen ondertiteld worden.

De uitbreiding van "Teletekst" werd een feit vanaf zondag 24 februari. Voortaan kan gebruikgemaakt worden van zg. 'rollende pagina's' en van een attentiesein, die door een nieuw computersysteem mogelijk worden. Wat de inhoud betreft wordt het programma ingedeeld in 8 magazines, elk van theoretisch 100 pagina's. Voorlopig wordt het journaal van 19.45 u niet ondertiteld. Intussen is er dagelijks om 17.55 u Teletekst-nieuws, dat op het gewone scherm zonder decoder kan worden gelezen.

Volgens de eerste onderzoeksresultaten zouden acht miljoen Nederlanders van boven de zestien jaar (= 80%), op donderdag 21 februari geheel of gedeeltelijk de rechtstreekse TV-UITZENDINGEN van de derdiende Friesche ELFSTEDENTOCHT gevolgd hebben. Merkwaardig hierbij is dat de waardering 8,4 op 10 bedroeg, dit is de hoogste die ooit in Nederland voor een tv-programma werd opgetekend.

Het AMERIKAANSE MEDIALANDSCHAP is in volle beweging. Twee van de belangrijkste 'networks', CBS en ABC, doken sinds medio 1984 telkens opnieuw op in verband met geruchten betreffende een nakende overname.

De perikelen rond CBS trokken zeker de meeste aandacht. Ted Turner, eigenaar van o.m. het kabel-nieuwsstation Cable News Network, maakte bekend dat hij geïnteresseerd was in het verwerven van een meerderheidsparticipatie in CBS. Nauwelijks had het station getracht zich hier tegen te verdedigen of een groep, behorende tot de zg. republikeinse 'moral majority' gaf ruime ruchtbaarheid aan het feit dat zij fondsen aan het verzamelen was om zoveel mogelijk aandelen in het té liberaal geachte concern te verwerven. Opnieuw slaagde CBS er in een zware schommeling in de waarde van haar aandelen en een overname te vermijden.

In tegenstelling tot het 'media event', die de CBS-zaak zeker was, verliep de overname van ABC door Capital Cities vrijwel geruisloos. De onderhandelingen waren in juli vorig jaar in alle discretie opgestart. Een opvallend aspect aan deze zaak wordt gevormd door het feit dat Capital Cities een eerder kleine media-onderneming is: het zakencijfer voor 1983 bedroeg "slechts" 939 miljoen dollar. De waarde van ABC wordt daarentegen geschat op 4 miljard dollar. Het concern levert programma's aan 200 tv-stations en 1596 radiostations, en heeft tevens belangen in de platenindustrie, film, pers en kabeltelevisieketens. ABC was evenwel een reus op lemen voeten. Te zware investeringen bleken op middellange termijn onrendabel. Bovendien hadden de Olympische Spelen de keten niet die duw gegeven waarop de beheerders hadden gehoopt.

De golf van restructurering heeft ondertussen dusdanige afmetingen aangenomen, dat de Federal Communication Commission (FCC) er op dit ogenblik aan denkt maatregelen te treffen om de negatieve ge-

volgen van haar eigen deregulatie in te dijken.

Het Britse Wereldnieuwsagentschap REUTER heeft in 1984 (vóór de belastingsafhouding) een WINST gemaakt van 74,3 miljoen pond (\pm 5,4 miljard Bfr.). Dit is 34% meer dan in 1983. De globale omzet steeg van 242,6 tot 313 miljoen pond (= 22,8 miljard Bfr.).

Vanaf dinsdag 3 september zal de BRT-televisie tweemaal per week, op dinsdag en vrijdag, tien minuten GEWESTELIJK NIEUWS uitzenden via het tweede net, om halfacht. Hiervoor werd vijf miljoen extra uitgetrokken. De BRT heeft reeds met gewestelijke informatie geëxperimenteerd in het 14-daagse magazine 'Terloops' maar deze aanpak van regionale berichtgeving werd niet als ideaal ervaren. Nu 'Terloops' overgeheveld werd naar de Dienst Vrije Tjd, zal de Nieuwsdienst voor het gewestelijk nieuws moeten instaan. De rubriek zal, volgens Journaal-hoofdredacteur Lucien Bousse, een geheel eigen leven leiden. Het gewestelijk nieuws zal niet samengesteld worden door journalisten uit het kader, maar door losse medewerkers. De bedoeling is belangrijke onderwerpen op provinciaal of gemeentelijk vlak te verslaan, die eventueel ook een publiek van buiten het betreffende gewest zouden kunnen interesseren.

In afwachting van een nieuwe regeling van de kabelwetgeving in België, greep begin 1985 een ernstig BEVOEGDHEIDSCONFLICT OP MEDIAGEBIED plaats tussen de gemeenschappen en de nationale regering. Télédis/ALE-Luik en Brutélé-Charleroi verdeelden, na een akkoord met de Italiaanse publiekrechtelijke omroep RAI en na goedkeuring van de Waalse gemeenschapsminister voor Cultuur Philippe Moureaux, de RAI-uitzendingen voor de kabel. Deze signalen kunnen in België evenwel niet rechtstreeks gecapteerd worden door de antennes van de kabelmaatschappijen zelf. Ze worden aangevoerd via de Italiaanse transponder op de telecommunicatiesatelliet ECS-1. De huidige wetgeving staat de kabelmaatschappijen wel toe signalen van omroep satellieten te verdelen, maar telecommunicatiesatellieten behoren tot het

RTT-telecommunicatiemonopolie. De toestemming van de RTT, in dit geval noodzakelijk, was niet gevraagd, zodat deze dienst de betreffende installaties liet verzegelen. De gemeenschappen zijn derhalve op dit ogenblik wél bevoegd om kabelmaatschappijen toestemming te verlenen een bepaald programma te verdelen. Indien dit programma evenwel aangevoerd wordt via telecommunicatiesatelliet of straalverbinding moet een bijkomend fiat van de RTT bekomen worden.

Bovendien heeft de RAI het princiepsakkoord betreffende de auteursrechten van juli 1983 niet mee ondertekend, zodat nieuwe onderhandelingen met de auteurs tot de mogelijkheden behoorden.

Uiteindelijk werd een overeenkomst gesloten tussen de RAI, de Italiaanse PTT en de RTT, waarbij Italië de meerprijs die betaald moet worden aan de RTT en Eutelsat - de vereniging van Europese PTT's met betrekking tot het gebruik van de telecommunicatiesatellieten - voor haar rekening zou nemen. De investering van de kabelmaatschappijen voor de particuliere apparatuur zou mogelijk doorgerekend worden naar de abonnee.

Op dit ogenblik geven IEGA-Genk, Télédis/DALE-Luik, Coditel-Luik en Brutélé-Charleroi de RAI-uitzendingen via de kabel door. Andere kabelmaatschappijen kijken de kat uit de boom. Problemen blijven bestaan op het gebied van de auteursrechten en men kan zich sowieso de vraag stellen of voldoende abonnees geïnteresseerd zijn in de betreffende programma's om de bijkomende kosten te verantwoorden.

Sinds 2 maart 1985 verschijnt HET VOLK in een volledig NIEUWE OPMAAK: een groter formaat, een ander lettertype, foto's in vierkleurendruk en een moderne en luchtige make-up. Tevens bestaat de krant nu uit vier afzonderlijke katernen: algemeen nieuws, regionale berichtgeving, extra-nieuws en sportnieuws.

Eén en ander houdt verband met het in dienst nemen van een nieuwe computergestuurde offsetrotatiepers.

Het Volk kwam ook in het nieuws door enkele opmerkelijke overlijdens. Na Walter Cabus op 28 december 1984 overleed op 28 februari 1985 Bob CANTRE (50) die sedert vele jaren de radio- en televisierubriek van Het Volk verzorgde. Enkele weken later, op 21 maart, stierf Jef CLAES (63), parlementair redacteur en de meest gezaghebbende politieke commentator van dit christen-

democratisch dagblad.

Een zeer onverkwikkelijke zaak deed begin maart heel wat beroering ontstaan in de Belgische perswereld. MARTIN COENEN, journalist van het weekblad Humo, werd door onderzoeksrechter De Roeck aangehouden op beschuldiging van heling van gestolen documenten.

Coenen had in een artikel, dat ongeveer een jaar tevoren in Humo verschenen was, immers gebruikgemaakt van een proces-verbaal van de BOB. Een proces-verbaal is geen openbaar document, en als Coenen het in zijn bezit had moest iemand het 'ontvreemd' hebben. De BOB vermoedde een lek in eigen rangen en Coenen werd aangehouden om achter de namen van zijn tipgevers te komen. De verontwaardiging binnen de pers was algemeen, maar sloeg om in verbijstering toen Coenen reeds na twee dagen cel doorsloeg en zijn bronnen noemde. Jan Blokker stelde scherp in De Volkskrant: "Als het weekblad Humo een bron moet beschermen, gaat het na anderhalve dag voor justitie door de knieën en jammert nog nummers lang dat het zo donker was in de gevangenis". Andere reacties waren genuanceerder en wezen op het onhoudbare van de beschuldiging in het kader van de journalistieke praktijk en op het misbruik van de voorhechtenis. De Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten van België (A.V.B.B.) gaf uiteindelijk een blaam aan Coenen, Guy Mortier en Pierre Matthews, respectievelijk als journalist, hoofdredacteur en verantwoordelijke uitgever van Humo.

Een en ander leidde opnieuw tot dringende vragen om zo snel mogelijk de tot nog toe tussen pers en gerecht bestaande 'modus vivendi' te vervangen door een wettelijk geregeld zwijgrecht of een verschoningsrecht, zoals dat bvb. ook in de Bondsrepubliek bestaat.

De Algemene Vereniging van Beroepsjournalisten in België (AVBB) die ongeveer 2.500 journalisten groepeert, viert dit jaar haar EEUWFEEEST. Op 8 november 1885 werd te Antwerpen de Algemene Belgische Persbond (ABP) gesticht als eerste journalistenvereniging. In 1914 ontstond de meer syndicaal gerichte Beroepsunie van de Belgische Pers. Beide organisaties smolten in 1979 samen tot de huidige AVBB.

Dit honderdjarig bestaan wordt gevierd met

allerlei festiviteiten die over het ganse jaar gespreid zijn, zoals de uitgifte van een speciale postzegel, een academische zitting te Antwerpen, een speciale persprijs op de Ivo Van Damme Memorial, een filmfestival te Brussel met 18 films waarin journalisten een hoofdrol spelen enz.

Op dinsdag 19 maart 1985 werd in het Brussels Sheraton-hotel de NIEUWE MORGEN aan het publiek voorgesteld.

Zowel naar de vorm als naar de inhoud onderging het blad een grondige wijziging. Vooreerst werd het klassieke dagbladformaat ingeruild voor het meer handzame tabloïdformaat. (Drie weken voordien had Het Volk juist het omgekeerde gedaan). Anderzijds werd het aanbod verruimd, terwijl ook "de journalistieke formule wordt bijgestuurd". Zo zal men o.a. meer regionaal nieuws brengen en zal, onder de titel "Focus", "het feit van de dag" uitvoerig behandeld worden op twee of meer pagina's. Deze vernieuwing van "De Morgen" is de derde en laatste faze van het in 1983 door het Amerikaanse studie bureau McKinsey voorgestelde herstructureringsplan.

Men hoopt nu met deze nieuwe formule ook een groter lezerspubliek te bereiken, want - zoals men zelf stelt - "als de redactie er op 31 december van dit jaar er niet in geslaagd is de dalende verkoopstrend om te buigen en het aantal verkochte exemplaren boven de 35.000 te tillen, is de kans groot dat België in 1986 nog altijd met 16 kruisraketten zit, maar dat Vlaanderen geen Morgen meer heeft".

Bij GAZET VAN ANTWERPEN komen er aan de top heel wat VERNIEUWINGEN. Op 1 augustus wordt Romain VAN TONGERLOO (51) directeur-generaal van de N.V. De Vlijt (uitgeefster van het Antwerpse blad), dit in opvolging van Jan Huybrechts, die met pensioen gaat. Van Tongerlooo komt van het dagblad "Het Volk", waar hij diezelfde functie uitoefende. Ook hoofdredacteur Louis Meerts gaat op 31 mei met rust.

Hij wordt eveneens vervangen door iemand van "buiten het huis", nl. door de woordvoerder van de regering en directeur-generaal van INBEL, Lou DE CLERCK (48). Tenslotte vertrekt ook de adjunct-hoofdredacteur Theo Poppe, die zal worden opgevolgd door Jos HUYPENS, het huidige hoofd van de regionale redacties.